Termékváltás a házgyárakban

Nagyobb méretű szobák

Az ÉVM-vállalatok az idén 36 500 lakást adnak át s ennek túlnyomó részét, 26 000-et panelekből szerelnek össze. A paneles építésmód legnagyobb bázisai a házgyárak, amelyeknek hálózatát az idén a veszprémi és a IV. számú budapesti házgyár üzembe helyezésével bővítik. A legújabbakhoz a Szovjetunió már olyan berendezéseket szállított, melyekkel az eddiginél 40—160 centiméterrel szélesebb szobákat építhetnek. Az első házgyárak azonban egy évtizeddel ezelőtt épültek, s a gyors technikai haladás következtében ez a tíz év már öregkort jelent. Ezért megkezdődött a házgyári hálózat megújítása.

Az első termékváltáshoz szükséges előkészületeket most fejezték be a győri házgyárban. Az újabb tervek alapján tágasabb szobákhoz készítenek paneleket és többféle típusú loggiát kapnak az épületek. A tervek szerint legközelebb a miskolci, majd a második budapesti házgyárban következik hasonló termékváltás. (MTI)

Árvízi mementó

A szegedi dóm tornyában kedden reggel megszólalt a Hősök harangja. A csak jeles ünnepeken és évfordulókon megszólaló harang ezúttal a várost romba döntő, 1879. március 12-i nagyárvízre emlékeztette a város lakóit. A nyolc és fél tonnás harang mély zengésű hangja szinte betöltötte a várost. Hagyományos mementója ez a hajdani vészharang félreverésének, a Tisza elszabadult pusztító áradásának.

Takarékosság

Az idei, időjárási szempontból nem túl kemény tél azzal a fölfedezéssel járt, hogy az energiával takarékoskodni kell. Erre egyes nyugati országokban jöttek rá az emberek, s nyomban azon kezdtek gondolkodni, hogyan lehetne olcsóbban meleget előállítani, például napelemekkel, vagy megőrizni, jobb szigeteléssel. Az energiatakarékosság hulláma végigsöpört a világon, s bűvöletében kevesen emlékeztek arra, hogy nálunk, Európa közepén a zsenik tömege megelőzve korát, már régen bevezette az energiatakarékossági intézkedéseket.

A különbség az, hogy míg a most már fukarkodó államokban szigorúan csuknak ajtót, ablakot, honfitársaink egy része azt az energiát takarítja meg, amelyet arra vesztegetne, hogy becsukja a lépcsőház kapuját. El- s utóvégre a társadalomnak mindkét energia egyformán drága, s ráadásul a csukdosás olyan kar és lábmunkával jár (nem is szólva az elmemunkáról), mely idő előtti rokkantsághoz vezetne —, ókumulálták ki a hazai takarékoskodók.

Ahogy hallom, már el is határozták, hogy közösen fellépnek bizonyos érthetetlen pazarlások ellen. Túl sok papír és tinta fogy ugyanis azok miatt, akik nem kímélve az energiát, egyre több ajtóra, s kapura rágasztják ki a fölösleges feliratot: Kérjük, hogy csukják be!

Bűvészmutatvány

Hogyan lesz a székelygulyásból székelykáposzta? Beletesszük a Nagykőrösi Konzervgyár termékét — az utasítás szerint — a vízbe, s mikor fölmelegszik, leválik róla a nemrégiben rátekert papírszalag. Ezen ugyanis a felírás: Székelygulyás vegyespörkölttel, míg a bádogon alatta: székelykáposzta. A szakácskönyv nem tesz különbséget a kettő között, s az értelmező szótár is tanácstalan. Aki azonban ezt az egyébként kitűnő konzervet eszi, valamire gyanakszik.

Emlékezni kezd arra, hogy annak a székelygulyásnak amelyet egy éve megvett, más volt az íze, igaz, annak a doboza makulátlanul tiszta is volt, sehol utalás az átlényegülésre. Akkor az a termék igen gyorsan elfogyott, sokáig különböző boltokban kellett vadászni rá, mígnem nagy hegyekben megjelent újra. S most — mintha a gyanakvók tábora növekednék — kevésbé fogy.

A rejtély kulcsát nehéz megtalálni. A feliratok adataikban szinte szó szerint egyeznek: ehhez is, ahhoz is 120 gramm sertés- és marhahúst használtak fel vegyesen, ez is, az is 400 gramm súlyú. A különbség a fogyasztói árak közt van: a székelykáposztáé 12,30 volt, a székelygulyásé 13 forint. Aki nem éri be enyvivel, nyomozzon tovább. Én csupán a jövő szótárkészítőit figyelmeztetem, hogy a székelygulyás korántsem azonos a székelykáposztával, pontosan hetven fillér köztük a különbség.

Veress Miklós

DM POSTALÁDA

Kedves meglepetés

A múlt héten ünnepeltük a lányokat, asszonyokat, világszerte. Szeged munkáskerületében, Rókuson a pártszervezet és a népfront bizottsága ünnepi estet rendezett a nők tiszteletére, adja hírül szerkesztőségünknek Ábrahám Illés (Boross József utca 3.). A jól sikerült rendezvényen jó hangulatban fogyasztották el a lányok, asszonyok a vacsorára főzött marhapörköltet. Műsorról a Madách utcai általános iskola negyedik osztályos tanulói gondoskodtak.

Kellemes meglepetésben volt része ezen a napon Kovács Bélának (Csongrádi sugárút 2/A) is.

Két tele bevásárlószatyorral járta olvasónk a várost. Üzletből ki, üzletbe be. Egyszer, a piac felé tartva, észrevette, hogy elvesztette valahol a két szatyrot. „Valószínű, a papírboltban hagyhattam" — gondolta. Vissza is ment — s legnagyobb meglepetésére az építkezés miatt felállított állványokon ott lógott a két elhagyott szatyor — tele portékával.

Nőnapi ajándékként fogadta olvasónk ezt a meglepetést, és megköszöni az ismeretlennek ezt a kedves ötletet — és becsületességét.

Dicséret a gázszerelőknek

Jólesik, ha a halom panaszos levél között olyan sorokra bukkanunk, amelyek mások munkáját dicsérik.

K. J.-né (Bajcsy-Zsilinszky u. 28.) ilyen levéllel lepett meg bennünket.

Oly sok szó esik mostanában akár komolyan, akár paródia formájában arról, hogy egyes vállalatok, szövetkezetek dolgozói hibásan végzik el feladatukat.

Kivételek is vannak, sőt ők alkotják a többséget, csak rájuk kevésbé figyelünk oda. Az Építőipari Ktsz gázszerelő részlegének brigádja olyan példamutatóan végzett el egy — egyébként nagy felfordulással járó — munkát a házban, hogy a lakók nem tudták ezt szó nélkül hagyni. A fűtéskorszerűsítés közben igyekeztek kevés kellemetlen percet szerezni a lakóknak — és főleg kevés takarítanivalót hagytak maguk után.

Türelmük, kedvességük miatt minden lakó bizalmába fogadta őket, nyugodtan bízták rájuk a lakáskulcsot, hat-nyolc napon át.

Olvasónk köszöni példamutató munkájukat.

Hadjárat – a gerendák ellen

Vasbetongerendákat tárol — ki tudja, melyik cég — a Gogol utca 25. számú ház előtt, a járdán, már évek óta, írja Papp Gábor olvasónk. S hogy ez nemcsak az ott lakóknak van útjában, bizonyítja, hogy a levél írójához többen bekopogtattak tanácsért, hogyan lehetne elvitetni ezeket a gerendákat. A tulajdonos azonban ismeretlen.

Pedig nemcsak az utca képét rontják, nemcsak a közlekedést akadályozzák, hanem balesetet is okozhatnak a gerendák: hegyes, rozsdás darabok állnak ki belőlük. A kendergyár dolgozói ezen a szakaszon közlekednek késő éjszaka és hajnalban is. A gyerekek pedig kiváló játékszernek tartják az ablakmagasságra felrakott gerendákat.

Valóban, nem lehetne kevésbé forgalmas helyen „tárolni" ezeket, az egészségre káros, esztétikai érzéknek ártó, közlekedést akadályozó gerendákat?

Mondjuk a 27. szám alatt félbemaradt építkezés területén?

Pf. 12...

„Névtelen levelekkel nem foglalkozunk." Ezt a mondatot mottóként akár minden héten odaírhatnánk Postaládánk elé.

Most mégis kivételt teszünk. Azaz mégsem, hiszen a szóban forgó levél írója gondoskodott arról, hogy nyomába jussunk — ha olyan nagyon akarunk. Neki — és annak is, akire panaszkodik. Díjelőleges, vállalati bélyegzővel és postafiókszámmal ellátott borítékban juttatta el hozzánk az elégedetlenkedő sorokat, inkognitóba burkolózó olvasónk. Szó se róla, megnevezte ő azt a „bizonyos ismerősét", aki a megrovandó cselekedetet elkövette. De hogy hogy nem, „szerénysége" azt már megtiltotta, hogy saját névjegyével is ellássa a levelet.

Pedig — úgy tűnik — közérdekű a panasz, amellyel szerkesztőségünkhöz fordult. Talán nem is az ügynek akar használni, kedves Pf. 12., hanem annak a „bizonyos ismerősének" akar ártani?!

Szerkesztői üzenetek

Gönczy Béla (Petőfitelep, Május u. 48.): Az utcanevekkel kapcsolatos levelét köszönjük. Lapunkban már mi is foglalkoztunk a szegedi utcanevekkel. *Varga L. János* (Kiskundorozsma, Jókai utca 2.): Érdeklődéssel olvastuk sorait, amelyek Kiskundorozsma szeretetéről tanúskodnak. *Faragó Nándor* (Kiskundorozsma, Felszabadulás utca 20.) és *Dékány Imre* (Apatini utca 14.): Panaszukat az üzletben a panaszkönyvbe kellett volna bejegyezniük. Utólag mi már nem tudjuk kivizsgálni a nézeteltérés okait. *Tóth Pálné* (Damjanich utca 5.): Gratulálunk a becsülettel felnevelt hat gyermekhez, a 12 unokához és az öt dédunokához. További sok boldogságot kívánunk. *Kecskés Dénesné* (Kölcsey utca 6.): Hogy az orvos milyen gyógyszert, illetve injekciót ad Önnek, azt csakis ő döntheti el, ebbe mi nem szólhatunk bele. *Cs. Mária* (Verseci u. 5.): Írását köszönjük, közlésére azonban nincs módunk. *Özv. Kovács P.-né* (Odessza, XIV.): Kérését közvetítjük a totó-lottó körzeti irodának: a Kis Hági söröző helyiségével bővíteni lehetne a körzeti irodát.

Keveréktakarmány- és kukoricavásár a MÉK tápboltjaiban

Háztáji gazdaságok, kisállattenyésztők takarmányigényét folyamatosan biztosítsák terményboltjainkból:

Üllés, Petőfi dűlő 121. sz.
Újszeged, Marostő u. 6. sz.
Szeged, Csongrádi sgt. 1. sz.
Deszk, Lenin u. 8. sz.
Makó, Deák Ferenc u. pavilon
Hódmezővásárhely, Borz u. 104. sz.
Hódmezővásárhely, Csomorkányi u. 53. sz.

Új konfekcióméretek

Tanácskozás Szegeden a szabvány módosításáról

Tegnap délelőtt a Csongrád megyei tanács vb kereskedelmi osztálya, a Magyar Szabványügyi Hivatal és a Délmagyarországi Textil- és Felsőruházati Nagykereskedelmi Vállalat bemutatóval egybekötött szabványosítási tanácskozást tartott a Tisza Szálló dísztermében, dr. Farsang Lászlónénak, a Csongrád megyei tanács kereskedelmi osztálya vezetőjének elnökletével.

A tanácskozáson dr. Ratkóczi Tibor, a szabványügyi hivatal főosztályvezető-helyettese és Zádor György, a Divattervező Vállalat osztályvezetője tartott előadást. Elmondották, hogy a régi konfekció-mérettáblázat húsz éve készült és már nem megfelelő. Az érdeklődés az utóbbi években egyre inkább elfordult a konfekcióipar termékeitől — különösen a gyermekkonfekció volt hiányos —, így szükségessé vált egy új mérethálózat kidolgozása. Ez azért is kellett, mert a régi méretek elkészítése óta az emberek mellkerülete és testmagassága növekedett.

Az új méreteket megalkotó műszaki bizottság kísérleteket végzett oly módon, hogy összesen 60 ezer nőről, férfiról, fiúról és lányról vettek méreteket az ország különböző területein. Ezek alapján kidolgozta az új mérethálózatot, méretszámozást. A próbagyártás után az öltöztetésnél kiderült, hogy a kipróbáltak 90 százalékára tudtak jó, vagy megfelelő minősítésű ruhákat adni.

Mintegy másfél évre lesz szükség ahhoz, hogy a régi konfekcióáruk helyét elfoglalják az új termékek és ezután a számítások szerint a vásárlók 80—85 százalékát tudják öltöztetni az eddigi 40—45 százalék helyett.

Kézdi Károlyné, a Belkereskedelmi Minisztérium Ruházati Főosztályának munkatársa korreferátumában hangsúlyozta, hogy a kereskedelmi vezetők feladata most már, hogy oktassák, felkészítsék az eladókat, az állami és szövetkezeti boltokban az új feladatokra. Addig, amíg a vevők megismerkednek az új vásárlási körülményekkel, nyilván az eladóknak is nehézségeik lesznek, hiszen ruhákat csak azután adhatnak el, miután a vásárló az üzletben megállapította a jellemző anatómiai méreteit (testmagasság, mellkerület, derékkerület). Ez a 3 méret egy háromszög alakú kártyán van feltüntetve, és minden konfekcióruhán megtalálható lesz.

Ez a változás természetesen nem azt jelenti, hogy ezután öltönyből például mind az 57-féle méret — amit ezután gyártanak — megtalálható lesz minden üzletben. A cél az, hogy egy-egy üzletben a jelentkező igényeket elégítsék ki.

Király Tibor, a Vörös Október Férfiruhagyár osztályvezetője szólt a próbagyártás nehézségeiről. Elmondotta, hogy az új és a régi konfekcióáruk ára között lényeges különbség nincs.

Dr. Farsang Lászlóné a tanácskozás végén összegezte az elhangzottakat és kérte a kereskedelmi vezetőket: teremtsék meg a lehetőséget a zökkenőmentes átálláshoz.

Biológusok, orvosok ankétja

Holnap, csütörtökön délelőtt 10 órakor kezdődik a Szegedi Akadémiai Bizottság Somogyi Béla utcai székházában a Magyar Biológiai Társaság protozoológiai szekciójának ankétja. Az egynapos ankéton, melyet a szekció az akadémiai bizottsággal közösen rendez, 11 véglénytani előadás hangzik el a hazánkban előforduló protozoonfertőzésekről.

A biológusok, orvosok megvitatják azokat a kutatási feladatokat, amelyek az emberi szervezetben betegségeket okozó egysejtűek elleni védekezés szempontjából, népgazdasági érdekből különösen fontosak.

Nyulak a hálóban

Az apróvadakban gazdag Csongrád megyében csúcseredménnyel zárult a vadászati szezon. Hatvanezer fácánt adtak át a kereskedelemnek és 15 000 nyulat „hálóztak", vagyis élve fogtak be és szállítottak el. A korábbi éveknél nagyobb zsákmányra a célszerű gazdálkodás, intenzív tenyésztés adott hetőséget.